

70. Oldal

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓI LAPJA

VII. ÉVFOLYAM 8. SZÁM

ÁRA 80 FILLER

1970. OKTÓBER

Az uránbányászat jövője

A termelés állandó fokozása várható

„A magyar szénbányászat válságban van. Visszafejlésztik a szénbányászati tevékenységet.” De sokszor olvastuk ezt az utóbbi években. Sajnos ezeknek a nem egészen megalapozott híreknek igen rossz hatása volt az egész magyar bányászatra. A fiatalabb korosztályok nem szívesen mennek bányába, pedig azóta tisztázódott, hogy az ország, sőt a világ energiatermelése és vegyipara még hosszú ideig rá lesz szorulva a szénbányászatra. Jelen pillanatban a szénbányászat súlyos létszámgondokkal küzd, de létszámproblémái vannak vállalatunknak is. Bizonyára az előző megalapozatlan állítások iparágunkra is kihatással voltak. Hogy néz ki az uránbányászat perspektívája? Kérdésünkhöz fordultunk Sallay Árpád elvtárhoz, a vállalat beruházási osztályvezetőjéhez, és kérjük, tájékoztassa olvasóinkat vállalatunk távlati terveiről.

2000-ben 4,5 milliárd tonna a magenergia

Az 1950-es években megindultak nagymértékű uránkutatások, sorban egyes országokban még a lakosság részére is kiadtak műszereket, és mindenki a „saját szakállára” kereste a lelőhelyeket. Ez időben bejelentett készletek azonban a későbbiek során rendre nem igazolódtak. Az 50-es évek végére az urán világgiazi ára olyan alacsony volt hogy egyes kanadai bányák bezárásának gondolatával foglalkoztak. Ennek okai egyrészt az említett megalapozatlan kutatások alapján bejelentett, valótlan készletek, másrészt az, hogy a katonai célokra feltehetően jóval kevesebb urán kell, mivel a hidrogén bombának csak az indító töltetét képezi az urán. Harmadik ok pedig az atomerőművek fejletlenségében és versenyképtelenségében kereshető.

Az azóta elmúlt 10–15 év alatt a reaktorok gazdaságossága sokat nőtt és várhatóan tovább növekszik. Példának említeném a hamburgi ESSO A. G. prognózisát, mely szerint a világ össz energiatermelése 4,5 milliárd tonna egységes tüzelőanyag volt 1960-ban. Hangsúlyoznám összenergiatermelés tehát szén, olaj, földgáz stb. együttesen számolva. A prognózis szerint 2000-ben viszont a világ energiatermelését már 23 milliárd tonna egységes tüzelőanyag fedezi és ebből 4,5 milliárd tonna a magenergiára eső.

Tehát annyi energiát kell az atomreaktoroknak szolgáltatni 2000-ben, mint 1960-ban, a világ összenergiatermelése volt. A fentieknek megfelelően az urán árak is emelkednek. A 7 Dollár/kg.-ról, ami a mélypont volt; 1973-ig 22,05 Dollár/kg.-ra. Ezek az árak uránoxidra vonatkoznak, ha fém kg.-ra akarjuk átszámolni, akkor kb. 1,18-as szorzót kell még alkalmazni.

A fentiekkel kapcsolatban a következőt szeretném még elmondani: Az általam említett uránárak a tőkés piac adatai nálunk is ismeretesek, de gondolom a tőkés piac azon tendenciája, hogy enyhén uránkonjunktura van,

reánk is vonatkozik. Szerény véleményem szerint kb 2000-ig nem lesz olyan irányzat a világon, mely az urán termelését csökkenteni óhajtana, sőt, a termelés állandó fokozódása várható.

Rátérve vállalatunk perspektívájának taglalására, vegyük sorra a bányászati tevékenységeket. Az I. üzemből beruházási munkák nincsenek, mivel 5–10 éves távlatokat tárgyalnak, az üzem ilyen szempontból megszűntnek tekinthetjük. A II. üzemből az év elején adtuk át egy vakaknát, mely a 17 és 18 szintek feltárását teszi lehetővé. Jelenleg mélyül még egy nagy vakakna is, amely átadásával a II. üzem egész a 25. szintig terjeszti ki a bányászko-

A IV-es üzem vállalatunk legnagyobb üzeme lesz

Korszerűségét tekintve az ország legmodernebb bányái közé fog tartozni. A korszerűsége mellett az a bizonyos, a sajátban sokat és büszkén emlegetett mélysége a jellemzője. A laikusok szemében nagy rangot jelentő „az ország legmélyebb aknája” címről szívesen lemondanánk. Hihetetlen nagy többletköltséget jelent e cím birtoklása. Példának említeném azt, hogy a szállító akna (hossza 1.146 m.) által feltárt legalsó szint alatt még 2–300 m. mélységig ismert ércvagyona van, de ennek feltárására egy/ esetleges vakaknával csak akkor kerülhet sor, ha később megszerzendő tapasztalataink szerint lehetőség van ilyen mélységben gazdaságos bányaművelésre. A IV. üzem ércvagyona a két akna — szállító- és légakna — között helyezkedik el. Azonban perspektivikus területként a légaknától ÉNy-ra eső produktív területeket is az üzemhez fogjuk valószínűleg csatolni. Ezzel együtt igen hosszú ideig biztosítva van az üzem léte.

Befejezésül szeretném elmondani, hogy fiatal dolgozóink is nyugodtan alapozhatják jövőjüket

dás mélységét. Az üzem kihúzó aknáját (Ny-i légaknát) is tovább mélyítjük a jelenlegi 120 m-es hosszról kb 450 m. hosszra. Ez lehetővé teszi, hogy a bányászati tevékenységéhez szükséges depresszió 100–120 mm. vo.-t csökkenjen. Az így nyert depressziót a mélyebb szintek szellőztetésére lehet fordítani.

E két akna elkészülése hosszú időre biztosítja az üzem működésének lehetőségét. A leendő 25. szint alatt is folytatódik a produktív rétegsor, még kb. 3–400 m. mélységig, azonban a minőség megállapítása végett még további kutatásra szorul. A III. üzemből a 8. szintre is mélyítünk egy vakaknát, a neve: K-i 2. vakakna. A hossza: kb. 130 m. lesz. Ez 1971. I. n. évben átadásra kerül. Szintén a III. üzem számára a K-i tárból mélyül egy 330 m-es nagy vakakna. Ez utóbbinak D-i vakakna lesz a neve. A D-i vakakna leendő legalsó szintje alatt is van még komoly ércvagyona, ami azonban még szintén további kutatásra vár. Mindenesetre elképzelhetőnek tartom, hogy erre egy újabb vakaknát kell később mélyíteni. Azonban a hamarosan átadásra kerülő két akna is hosszú ideig biztosítja a III. üzem létét.

vállalatunkra, nem kell attól félni, hogy más iparágban kell majd később folytatniuk tevékenységüket a vállalat megszűnése miatt. Alapozom e kijelentésemet a mecseki ércvagyóra és arra, hogy széleskörű kutatásokat végzünk az ország más területein is.

Gábor Mihály

Befejeződtek üzemünkben a kongresszusi irányelveket, a szervezeti szabályzat tervezetét megvitatató és a pártvezetőségeket választó taggyűlések. A taggyűlések tapasztalatainak összesítése még nem fejeződött be, így átfogó képet adni, mérleget készíteni korai lenne. Mégis hasznos az első tapasztalatokat felidézni, mivel üzemünk kommunisztái számára nagy megtiszteltetést jelentő látogatással esett egybe. Fock Jenő, a Politikai Bizottság tagja, a Minisztertanács elnöke, Egri Gyulával, a Baranya megyei Pártbizottság első titkárával részt vett a III. körlet párt szervezetének taggyűlésén.

A taggyűlés menetéről a hozzászólások és Fock elvtárs felszólalásával részletesen foglalkozott a megyei sajtó. Ezért úgy érzem célravezetőbb, ha azt mondjuk el; mit éreztünk mi kommunisták ezen a taggyűlésen.

Azzal a vegyes érzelmmel foglalt mindenki helyet, amelyben sűrítve található az öröm, az izgalom, a várakozás, a lámpaláz. Ismerem a körlet kommunisztáit, tudom szókimondó becsületes munkásembereket, mégis felvetődött bennem a kérdés — sikerül-e áttörni e feszültséget?

A taggyűlés elnökének nyugodt hangvétele és munkája, az alapszervezet vezetőségének beszámolója, mely az életből merített példákkal érvelt, az alapszervezet titkárának nyugodt, kiegyensúlyozott előadása, fokozatosan feloldotta a feszültséget. Egy mást követtek a hozzászólások, komoly kérdésekről,

a mindennapi munkánkról, életünkről, bányászati tevékenységünk problémáiról, eredményeinkről. A hozzászólóknál itt-ott érződött ugyan az izgalom, de az elmondott vélemények, észrevételek, javaslatok, egytől-egyig tárgyilagosságról, politikai tisztánlátásról tanuskodtak. A felvetett témák széles köre bepillantást nyújtott kommunisztáink tájékozottságába mind üzemi, mind országos vonatkozásban. Öröm, és jóleső érzés volt hallgatni a hozzászólásokat, és megvallom szégyeltem, hogy korábban kételkedtem.

Vendégeink figyelmét a lényegtelennek látszó felvetések sem kerültek el.

Fock elvtárs hozzászólásának értékét növelte az a tény, hogy a válaszadást az alapszervezet titkárának, az állásfoglalást a taggyűlésnek hagyva mondtam véleményem — e két fontos dokumentum vitájában felmerültekkel kapcsolatban. A kezdetnél érezhető feszültség a taggyűlés végére teljesen fel-

oldódott, de vezetőink iránti tisztelet, a közös munkában sokszorosan erősödött.

Kommunistáink a beszélgetések során több helyütt kifejtették, milyen jóleső érzés tapasztalni — hogy pártunk vezetői igénylik a párttagság véleményét, — hogy mennyivel jobb érzés az, hogy nem csak a politika végrehajtásában van szerepük hanem annak kialakításában is jelentősen közreműködhetnek.

A vezetőségválasztó taggyűlés mindig jelentős esemény párt szervezetünk életében, azonban az 1970-es vezetőségválasztó taggyűlések jelentőségét növeli az a tény, hogy ezen a taggyűlésen foglal állást minden alapszervezet a kongresszusi irányelvekben rögzítettekben, vagyis vesz részt a politika alakításában. Ezt a tapasztalatot próbáltuk hasznosítani minden taggyűlésünkön, úgy érezzük, kezdeti lépésként eredménnyel.

Geisz Ferenc

Tartalomból:

Magaslókú felelősségérzettel

○

A kollektív szerződés kiegészítése

○

Emléktábor Tenkesalján

Az akarat és a szakértelem összefogása

Kísérleti fejtés a IV-es bányászban

A korszerű embert az jellemzi, hogy célokat tűz maga elé, hogy azután a terveit lépésről-lépésre könnyebben s gyorsan valóra válthassa az állandó fejlődés szemellett tartásával. Ilyen felfogás eredménye az, hogy kísérletek folynak a IV-es üzem egyetlen fejtésében — a fémtámas kísérleti fejtésében.

A fejtés 30 fokos csapásmenti dőlésű munkahely. A frontomlok szélessége 20–30 méter, a kivitási hossz: 50 méter. A kísérleti fejtés munkálatait a IV-es üzem műszaki vezetői és a Kísérleti Kutató Üzem szakemberei vezetik.

Schwarz féle előfeszíté-

tett fémtámasok — korszerű biztosító elemek, amelyet eddig a MÉV bányászban nem alkalmaztak, de beépítésük, nagy súlyuk 60–80 kg/db a kívánt 5 tonna előfeszítés és a 30–35 fokos telep dőlés komoly nehézségeket okoz. A főtömzög és nyomás felépítésének jelzésére úgynevezett „békákat” építenek a fémtámasok alá. Az eddigi megfigyelések azt igazolják, hogy komolyabb főtömzög kialakulása nem volt tapasztalható. A főtömzög omlásmentességének vizsgálatát provokációs robbantásokkal végezték.

A jövésztés a kezdeti időszakban 1,5 méteres főgásmélység alkalmazása

mellett, — amely a fémtámas beépítési távolságával volt egyenlő — kedvezőtlen eredményt hozott, a jelenlegi 2 méteres főgás mélység és az új robbantó anyag az ANDO bevezetésével kedvező lépéseket jelentett. A lerobbantott készlet szállítása szkréper és PML-5-ös rakodó géppel történik.

A fémtámasok jobb és korszerűbb előfeszítését újabban a hidraulikus előfeszítés segítségével végzik. Történtek olyan lépések is, hogy a könnyebb hidraulikus fémtámas alkalmazásával gyorsabban és kedvezőbben végezhetővé váljon a biztosító elemek beépítése.

Mint ismeretes a IV-es

bányászban — a teljes fejlődése után — termelési terve azt kívánja, hogy ahol csak lehetséges, tömegtermelés történjen, ennek érdekében — bár a kísérletek kezdetén fellépnek kedvezőtlen jelenségek, — mégis egy olyan perspektivikus felfogás kialakulásának jeleit tapasztalhatjuk, amely a későbbiek folyamán az akarat és a szakértelem összefogásával komoly eredmények kialakulásához vezetnek.

Mint minden új bevezetése, kialakítása, formálása, komoly feladat, de a kísérlet létrehozásában bizonyos előjelek arra mutatnak, hogy az elképzelés helyes, újat, jobbat, többet tenni annak érdekében, hogy a termelékenység fokozódjék, a dolgozók életszínvonalá állandó emelkedése érdekében.

Magasfokú felelősségérzettel

Üzemünk dolgozói az elmúlt évben is, mint évek óta, jó eredménnyel zárták a gazdasági évet. A jó eredmények erkölcsi jutalma az „Élüzem” cím, a „Szocialista Üzem” cím.

A szocialista brigádok fontos szerepe

Az üzem kommunista vezetői és dolgozói felismerve a jubileumi politikai eseménysorozatokat, az általuk kitűzhető gazdasági, politikai célkitűzéseket, olyan vállalatokra mozgósították dolgozóinkat, amelyek eredményesen hatottak üzemünkben a gazdasági, a politikai munkára.

A gazdasági és politikai eredmények elérésében nagy szerepet játszottak a szocialista brigádok, amelyeknek a száma 1966-tól 36-ról 70-re növekedett és 800 dolgozót foglal magában üzemünkben.

Alig multak el a politikai évfordulók, amikor a dolgozók kezdeményezésére vállaltuk, hogy a kialakult egyszerű munkalendületet továbbfejlesztve, készüljünk Pártunk X. Kongresszusára.

E folyamatban pártszervezeteiben a kommunisták a végzett munkát, megválasztják vezetőseiket, véleményt mondanak a Központi Bizottság által kiadott irányelvekről, és beleszólnak helyi dolgaink mellett az országos dolgainkba, és ahogyan beleszólnak, ez biztató, felémelő és lelkesítő.

Bizonyítéka ez annak, hogy a párttagság milyen jól ismeri, képviseli és tolmácsolja az emberek örömeit és gondjait, hogy Pártunk a munkásosztály pártja, a népet szolgálja és annak igazi vezetője,

aki szerepét nemcsak betölti, de ahogyan betölti az bizalomkeltő és megfelelő az emberek alapvető érdekeinek.

Magasfokú felelősség nyilvánul meg abban, ahogy pártbizottságunk, alapszervezeti vezetőségeink a párttagság mintegy 40 %-át kitevő aktívánk előkészítette, szervezte a választási munkát, hogy minél erőteljesebben érvényre juttassuk a pártdemokráciát, módszeresen belevigyük, felkészítsük a párttagságot erre a fontos aktusra.

A pártcsoportok az üzem életében eddig is jelentős szerepet tölthettek be. Most 33 pártcsoportban 270 kommunista, értékelte saját tevékenységét, mondott véleményt a pártcsoportok, a vezetőségek, a felsőbb pártszervezetek munkájáról, a Központi Bizottság irányelveiről, de a politika megvalósulásának gyakorlati érvényesüléséről is.

Ehhez a munkához az üzemi Pártbizottság segédanyagot adott ki a pártcsoportoknak, hogy milyen körben javasolja vizsgálni munkájukat. Ez a módszer igen eredményes volt, jól segítette a vitákat a pártcsoportokban. Az augusztusi taggyűléseken 81 %-os volt a megjelenés, a jelenlévők 25 %-a mondott véleményt a végzett munkáról.

A vezetőségek beszámolóját a tagság jónak tartot-

ta, mert munkájukról őszintén, nyíltan beszéltek, személy szerint is bíráltak, így a tagság is jól tudott kapcsolódni azokhoz.

A szeptemberi vezetőségválasztó taggyűléseink közül két taggyűlés zajlott le. A taggyűlések egy része a sorok írásakor még hátra van, de látható, hogy az irányelvek megvitatása a pártcsoportterkezeteken a jelölbizottságok egyhónapos munkája jól segítette a taggyűlések előkészítését.

A jelölbizottságok példás munkát végeztek. Javaslatokat a vezetőségek-re, a tagság között végzett véleménykutatás alapján, a tagság jónak tartotta, a javasolt személyeket mind a nyílt, mind a titkos szavazás során megválasztotta.

Nagyon komoly eredménynek tartom, hogy párttagjaink jobban mint eddig bizonyították, hogy együttérző, gondolkodó és cselekvő párttagok családját alkotják!

Jóleső érzés volt látni, ahogyan a taggyűléseken felálltak párttagjaink és szerény hangnemben, egyszerű szavakkal szóltak elismerően, ugyanakkor a túlzásokat mellőzve, inkább javaslat formájában mondtak bírálatot a pártszervek munkájáról, életünk területén jelentkező hibákról.

A vélemény nyilvánítás rendkívül széleskörű volt.

jobb munkára, a bérezés sem elég ösztönző, egyes vállalatok pedig az árdragítással is kedvezőbb nyereséget biztosítanak, ami viszont a közösség rovására megy.

Széles körben bírálták a gazdasági élet lazaságait, az ellenőrzés hiányát, és olyan véleményeknek adtak kifejezést, hogy javasolnák egy megfelelő jogkörrel felruházott, állami ellenőrző szervezet felállítását, amely jobban látná biztosítani a Központi Bizottság és a kormány mellett a helyes elvek és gyakorlat érvényre juttatását.

Elismerték, hogy törvényeink védik az állampolgárokat, de úgy látják, hogy egyes gazdasági bűncselekmények, a garázdaság, a huliganizmus ellen sem bírósági szerveink nem lépnek úgy fel, ahogy arra szükség lenne, a központi propaganda pedig javulásról beszél ahelyett, hogy támogatná, bátorítaná a közvéleményt és jobban megnyerné ezzel támogatását.

Követelik, hogy jobban akadályozzuk meg a könnyű munkával, az ügyeskedéssel szerzett magas jövedelmeket. A párttagság kifejezésre juttatta azt a véleményét is, hogy az irányelvek soha még így nem igazolták vissza az emberek több éves, folyamatosan megtett észrevételeit.

Reményüknek adtak kifejezést, hogy a most elhangzott vélemények is eljutnak a megfelelő szervekhez, de várják, hogy azok tegyenek is megfelelő intézkedéseket. Véleményükben támogatásukról biztosították a Központi Bizottságot és kérték, hogy az a nehézségekkel és bajokkal kapcsolatban többször forduljon hozzájuk.

Földes András

Néhány szó az induló politikai oktatásról

Az 1970/71. évi politikai oktatás szervezése a legtöbb területen befejeződött. A marxista-leninista esti középfokú iskolában 132 fővel már meg is kezdődött az oktatás, két évre bővítve a tanulási időt. Az ismert adatok részletes elemzése nélkül is megállapíthatjuk, hogy a szervezési munka ebben az évben is eredményes volt. Az oktatásra jelentkezők száma a korábbi évekhez viszonyítva nem csökkent. A párttagok köteleességüknek eleget téve — csaknem valamennyien — résztvesznek az oktatásban. Igen öröndetes, hogy a KISZ és a szakszervezet politikai tanfolyamaira jelentkezők száma 20 %-al növekedett. Ennek jelentőségét aláhúzza az 1970/71. évi oktatási programban szereplő témák egy része; a X. Pártkongresszus anyaga, az induló IV. ötéves tervhez kapcsolódó problémák tisztázása.

Az oktatás eredményességéhez szükséges képzett, s természetesen köztűk a

régi tapasztalt foglalkozást vezetőket, előadók rendelkezésre állnak. Már érkeznek a tanulást elősegítő könyvek, anyagok. A marxista-leninista esti egyetem és Középfokú Iskola halgatói vizsgákon tanúsíthatják felkészülésüket, de a többi oktatás végén nincs vizsga. Az elmúlt időszakban rendezett jubileumi vetélkedők azonban azt bizonyították, hogy vállalatunknál mégis sokan komoly politikai ismereteket szereztek. Ezért az Oktatási Bizottság néhány politikai foglalkozás befejezéséket szellemi vetélkedőket kíván szervezni, lehetőséget adva az eredményes tanulás bemutatására, de a jó tanulók jutalmazására is. A feltételekről, a vetélkedők formájáról időben tájékoztatást adunk.

A tényleges oktatás október második felében kezdődik. A hátralévő időszakot kell felhasználni az indulás zavartalanágát biztosító előkészületekre, a jó szervezési munka realizálására. A politikai okta-

FOLYÓIRATSZEMLE

NEMZETKÖZI SZEMLE

szeptemberi száma Puja Frigyes külügyminiszter helyettes írását közli első helyen, melyben a budapesti külügyminiszteri értekezletet és az európai biztonsági értekezlet összehívásának lehetőségét kommentálja. Két írás is foglalkozik az USA kambodzsai és vietnámi politikájának kudarcával.

P. Szabó József írása a Japán Kommunista Párt XI. Kongresszusával foglalkozik.

PÁRTELET szeptemberi számában több olyan írás olvasható, mely az MSZMP X. Kongresszusára való felkészüléshez kapcsolódik. Drecin József az OT. elnökhelyettese cikkében az állandóság és az új elemeivel foglalkozik, a IV. ötéves terv gazdaságpolitikai irányelveinek elemzése alapján. Az állandó elemek között említi meg az intenzív ipari termelésre törekvést, a beruházások koncentrálását, a kooperációs kapcsolatok erősítését, a fizetési egyensúly tartós megalapozását stb. Kifejezetten új vonás többek között: a gyárt-

mánystruktúra vezetőrsabb átalakítása, a közlelem-politika ösztönzés hatásának növelése, a városi lakásépítés állami erőből történő nagymérvű támogatása, a nemzetközi gazdasági együttműködés következetesebb megvalósítása. Áttekintő cikkben ismertetik azokat a legfontosabb javaslatokat, melyek a párt szervezeti szabályzatának módosítását tartalmazzák. Összegzik az augusztusi beszámolót — taggyűlések legfontosabb tapasztalatait is.

Kertész István az MSZMP Baranya megyei Bizottságának munkatársa a mezőgazdasági üzemek együttműködésének tapasztalatairól ír. Újabb hozzászólásokat közöl a folyóirat a Kommunistákról című cikkhez, valamint a hatás és feladat-körökkel foglalkozó irányelvek tervezetéről. Az évfordulókkal kapcsolatos hagyományos cikksorozatban ezúttal Kárpáti Ferenc vezérőrnagy: A haza szolgálatában című írását közli a közlő fegyveres erők napja alkalmából.

Pálffy Norbert, az EDÜ főmechanikusa az idei Bányásznapon vette át a Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozatát. Az eltöltött 15 évben a Nógrádi Széntrősznél, a vállalat központjában gépészeti főelődöként, majd az EDÜ-ben gépészeti vezetőként és 1966 óta főmechanikusként dolgozik. Pálffy elvtárs a Munkáértérem, a Munkás-paraszt Hatalomért Érdemérem és a Munkásör Emlékérem tulajdonosa.

Jobban népszerűsítsük a munkaversenyt

Egy cikk keretében korlátozottan van mód arra, hogy kitérjek különböző kérdésekre, de néhány főbb kérdésben talán az alábbiakat említeném meg:

Elmondották, hogy a pártcsoportok munkája sokat fejlődött, az üzemi Pártbizottság által kiadott írásos anyagok jól segítették a pártcsoportok munkáját, de kérték, hogy a bizalmiak eligazítását javítsuk, munkájukhoz a vezetőségek adjanak még több segítséget.

A tájékoztatás javulását elismerték, jónak tartják az üzemi havi politikai tájékoztatót, de kérték, hogy abban jobban válaszoljunk az általuk felvetett problémákra, és ne csak arról tájékoztassunk, amit mi tartunk szükségesnek.

Az agitációs és propaganda munkánk fejlődését elismerve kérték, hogy a szakszervezet törődjön többet a munkaverseny propagandával, az eredmények és a jól dolgozók népszerűsítésével. Javasolták az oktatás színesebbé tételét és az ellenőrzés javítását.

Valamennyi taggyűlésünkön elmondották, hogy a vezetőségek munkája jó, sokat fejlődött. Az egyes vezetőségi tagok sokat dolgoznak. De arra kérték a vezetőségeket, hogy kapcsolataikat a munkahe-

lyek meglátogatása útján javítsák a párttagsággal és a dolgozókkal.

A gazdasági munkáról úgy nyilatkoztak, hogy az elért eredmények szépek, de lehetnének még szebbek is és ebben egyes párttagok is többet tehetnének. Ugyanakkor azt kérték, hogy a gazdasági vezetők jobban hallgassák meg az emberek véleményét egyes feladatokkal, munkákkal kapcsolatban és javítsák a munkák előkészítését és szervezetségét.

A bérezésről azt mondták, az utóbbi két évben értünk el fejlődést, bár az még nem minden tekintetben kielégítő. Ugyanakkor azt kérték a pártszervezetek, a szakszervezeti szervek, a gazdasági vezetés törődjön többet az alabbérek fejlesztésével, hogy az jobban fejesse ki a szaktudást és a minőségi munkát. Kérték, hogy a meglévő bérkeretet is igazságosabban osszák el, hogy az jobban kifejezésre juttassa a megtett erőfeszítéseket.

A pártcsoportterkezeteken a szeptemberi taggyűléseken a X. Pártkongresszus irányelveiről igen aktív vita folyt, állítom, soha ilyen érdeklődés nem volt. Az irányelveket igen jónak tartják, mert azok minden lényeges kérdéssel foglalkoznak.

Tovább épül vállalatunk legfiatalabb üdülőtelepe

Az orfűi tónál létesített üdülőtelepünkön befejezéséhez közeledik az építés és parkosítás. A festői táj és egészséges levegő

mellett egyre jobb elhelyezés és kényelem várja a pihenésre vágyó dolgozóinkat.

Megbecsülik munkánkat

Együttműködéssel a még szebb eredményekért

Egy dolgozónak mindig jó érzés, ha vezetői érdemben mérlegelik munkáját még akkor is, ha elmarasztalják, mert akkor érzi, hogy munkájának értelme van.

Az Analitikai Üzemegység műszaki dolgozóinak azonban elismerésben volt részük, amikor Tóka elvtárs meghívásának eleget téve, felkeresték Őt. Ez alkalommal igazgató elvtárs méltatta azokat az eredményeket, melyeket Upor Endre üzemegység-vezető, valamint munkatársai Novák Győző, Mohai Miklósné, Szalay Józsefné, de az Analitikai Üzemegység majdnem minden dolgozója tevékenysége révén kifejtettek.

A kis egység lényeges feladatokat lát el, amikor a vállalat által felhasznált ércanyagok és létrehozott dűsítványok minőségéhez a kémiai összetétel számszerű adatait szolgáltatja.

Ennek a felelőségteljes feladatnak az elvégzéséhez komoly tudományos felkészültség szükséges. Nem lehet rutinmunkával végezni, szüntelen fejleszteni kell olcsóbb, gyorsabb, pontosabb, érzékenyebb módszerek optimális arányait. Meg kell szervezni az önkormánytolt.

Upor elvtárs biztosította a feltételeket. Bár az irodalmazási munka zömét (orosz, angol, német nyelvű szakszövegekből) magára vállalja, elvárja munkatársaitól is a hozzájárulást. Ilyen módon egy-egy új probléma megoldásánál sohasem az ismeretanyag hiánya (hanem pl. korszerűbb műszerek hiánya) képezi a szűk keresztmetszetet. Az eredmények azonban azt igazolják, hogy ez a kisebb baj. Az üzemegység műszaki dolgozói kutatási eredményeikről közleményekben, előadásokban is beszámolnak. Ezirányú tevékenységük immár hagyományossá kifejlesztett fóruma ez évben hatodszor (Pécsett most másodsor) megszervezett Dunántúli Analitikai Konferencia.

Jóleső érzés volt az igazgatói meghívás és elismerés, de hasznosságát fokozta, hogy Tóka elvtárs másfélórás beszélgetés során tájékoztatta az üzemegység dolgozóit a vállalat geológiai kutatási stb. terveiről, céljairól. Az Analitikai Üzemegység dolgozó kimondva, vagy kimondatlanul azzal a belső

elhatározással távoztak a nem mindennapi beszélgetésről, hogy továbbra is méltók lesznek a megtisztelő elismerésre és bizalomra, és hozzájárulnak ahhoz, hogy Vállalatunk híre tudományos körökben is mind jobb legyen.

S. B.

A kollektív szerződés kiegészítése a raktári dolgozók leltárfelelősségéről

A Magyar Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány 18/1970. (VI. 4.) sz. rendeletével meghatározta a raktári dolgozók leltárfelelősségét. A rendelet alapján egyes kérdéseket a vállalati kollektív szerződésben kell szabályozni, s így került sor a kollektív szerződésünk kiegészítésére. A kiegészítés 1970. szeptember 1-én lépett hatályba.

A kiegészítő szabályozás meghatározza, hogy ki tekintendő raktári dolgozónak és ismerteti a raktár-típusokat. Vállalatunk raktárait ugyanis két nagy csoportba sorolhatjuk:

— központi elszámoltatású raktárak,
— üzemi elszámoltatású úgynevezett kéziratárak.

A két raktártípus közötti lényeges eltérés az, hogy a központi elszámoltatású raktárakban több személy dolgozik, a kéziratárakban pedig általában egy személy látja el a raktározási feladatokat. Ennek megfelelően más módon kell elbírálni a szabályszerűen átadott és átvett anyagokban keletkezett leltárhiány anyagi felelősségét.

A központi elszámoltatású raktári dolgozók esetében az anyagi felelősség mértékének felső határa a dolgozó 3 (három) havi átlagkeresete, továbbá a legfeljebb egy évre szóló prémiumának és az év végi részesedésének megvona.

A szerszám-kiadók anyagi felelőssége általá-

ban a teljes leltárhiány összegére terjed ki, a kéziratárak anyagi felelősségének felső határa, egy havi átlagkereset.

A kollektív szerződés kiegészítése meghatározza továbbá, hogy kik hozzák a határozatot és a felelősséget a leltárhiányokért.

Vállalatunk valamennyi raktári dolgozójával 1970. szeptember 1-ig írásban közölve lett, hogy leltárhiányért való felelőssége milyen mértékű. A jövőben minden új raktári dolgozóval a munkakör elfoglalása előtt kell közölni az anyagi felelősség mértékét.

Remélhető, hogy ezek az új intézkedések is elősegítik a társadalmi tulajdon védelmét.

J. K.

Köszönet

a lelkiismeretes, önfeláldozó munkáért

Szeptember 10-én reggel 5,46 órakor tűz keletkezett az I. Bányüzem magraktár helyiségében. A tűz oltási és mentési munkálataiban az üzem, létesítményi önkéntes tűzoltók mellett az üzem dolgozói és a Szolgáltató Üzem önkéntes tűzoltói is bekapcsolódtak. A két szomszédos üzem önkéntes tűzoltóinak, valamint az Állami Tűzrendészeti Hatóság tűzoltóinak önfeláldozó, lelkiismeretes munkája nagymértékben járult ahhoz, hogy a tűz lokalizálva

lett és ezzel igen komoly anyagi érték volt megmenthető a lángok martalékától.

Az üzem vezetősége ez úton is köszönetét fejezi ki, úgy az I. üzem, valamint a Szolgáltató Üzem tűz oltásában résztvevő valamennyi dolgozójának, az Állami Tűzrendészeti Hatóság tűzoltóinak a tűz lokalizálásában kifejtett önfeláldozó, lelkiismeretes munkájáért.

I. üzem
Vezetősége

Pártunk X. kongresszusára készülünk

A kongresszusi munkaverseny felkészítésében fokozottan előtérbe kerül a vállalások maradéknélküli teljesítése

Szocialista brigádjaink a vállalat telt üzemrészek és üzemek a termelés fokozására, a költségek csökkentésére tett vállalásaik teljesítésével és teljesítésével járulhatnak hozzá a vállalati — üzemi célok megvalósításához. Ezt mutatják a kongresszusi munkaverseny során elért munkasiker.

— II-es Bányüzemünk 83 szocialista brigádja közül 62 brigád időarányosan teljesítette vállalását.

— I-es Bányüzemünk 9-es szocialista brigádja 129,7 %-ra, 22-es szocialista brigádja 134,0 %-ra, 34-es szocialista brigádja 124,5 %-ra, 41-es szocialista brigádja 127,0 %-ra, teljesítette szakmájában a határozatot és a felelősséget.

— III-as Bányüzemünk 28-as szocialista brigádja 165,8 %-al vezet az üzem vájvégi brigádjainak versenyében.

Körlet szinten a vállalt feladatok teljesítésében a hármas és négyes körlet a legjobb.

— IV-es Bányüzemünk „Ho Si Minh” szocialista brigádja Hadnagy József csapatvezető vájár vezetőjével a közel kétféle méteres vágatot nagy szakértelemmel, minőségi munkát végezve hajtotta ki.

Ércdúsító-üzemünk az eredményterv 6 millió Ft-os túlteljesítését vállalta, — jelenleg a túlteljesítés 5,8 millió Ft. Eredményeik elérésében nagy szerepe van a munkaszervezés javításának, a műszaki fejlesztésnek és a technológiai fegyverem igényességének. Pl.:

— Ércmozgatás — rakodás egyszerűsítése következtében a gépkocsi és erőség igény csökkent; kb. 1 millió Ft. — megtakarítást eredményezett.

— A reagensek fajlagos felhasználása csökkent; kb. 2 millió Ft. — megtakarítást eredményezett.

— A III-as üzemegység-nél kb. 91.000 Ft. — megtakarítást jelentett a sűrített levegő gondosabb felhasználása.

Az üzem 64 szocialista brigádja közül 55 brigád teljesítette kongresszusi munkaverseny felajánlását és 3.000 társadalmi munkaóra vállalásból 2.000 munkaórát már teljesített.

A Szolgáltató Üzem munkacsapatai és szocialista brigádjai is kiveszik részüket a lelkes munkából. A gyártó részleg Április 4. nevű szocialista brigádja a Kongresszus tiszteletére vállalta, hogy a IV. sz. bányüzem számára négy darab új LK 2G típusú kazánt készít el

1970. szeptember 15-ig. A vállalat értéke kb. egy millió forint. A brigád tagjai számos akadály leküzdésével, a munka jószervezésével elérte, hogy vállalásukat, a kitűzött határidőre maradék nélkül teljesítették.

Ugyancsak a gyártó részlegből a November 7. nevű szocialista brigád vállalta a pártkongresszus tiszteletére, hogy augusztus 31-ig elkészít 120 db. bányafa csillét, a bányüzemnek mutatózó csillehiány enyhítésére.

A Petőfi lakatos brigád vállalásában többek között szerepelt, hogy augusztus 20-ig elvégzik a Központi Fatelepen épülő új, cseh-szlovák gyártmányú gatter fűrészt szerelését. A brigád éppen ezért komolyan vette a vállalását és időre elvégezték a szerelést, megtörténtek a próbajátások is, de az üzembehelyezés késik a közbe jött újabb vízesedés és más építési akadályok miatt.

A kiragadott példák azt mutatják, hogy a hátralévő hónapokban még kemény küzdelem várható az üzemi és vállalati első helyezésekért. A vállalati Verseny Bizottság harmadik negyedévi értékelését következő számunkban ismertetjük.

Simon S.

Vége a nyárnak

Keltsük újból életre az újítómozgalmat

Vállalatunknál az újítási mozgalom helyzetét úgy értékeli a P. B. beszámoló, hogy az utóbbi 2 évben eredményessége csökkent, de csökkent az érdeklődés a híradóknak mintha nem lenne gazdája. Szerkesztőségünk levonva a tanulságokat, ezért lehetőségeihez mérten igyekszik támogatást adni e munkához. Az elkövetkező számokban rendszeresen foglalkozunk az újító mozgalommal. Elsőként egy tanulmányból mutatnánk be szemelvényeket, mely az amerikai vállalatok újítási helyzetével foglalkozik. Az egész tanulmányt átolvasva az volt a benyomásunk, hogy ott nagyon nagy súlyt helyeznek rá, mert nagyon megéri. Ezt mutatja a mozgalomban résztvevők száma is: A részvételre jogosult minden 100 dolgozóra az USA-ban 42 javaslat esik, az NSZK-ban 4, 4, vállalatunknál csak 2,5.

A díjazásról

Az újítási javaslatok gyors feldolgozására minden vállalat nagy súlyt helyez. Egnémelyikük 10 munkanap alatt dolgozza fel a javaslatokat. Ennek egyik oka, az értékelő bizottságok gyakori üléseiben rejlik. További magyarázatul szolgál, hogy a sok apró újítási díjra vonatkozóan az újítási felelős

maga dönt. A rövid feldolgozási időnek harmadik oka az, hogy a gyorsaság kedvéért lemondanak az abszolút pontosságról, és igazságosságról. Abból a meggyőződésből indulnak ki, hogy a javaslat benyújtója számára 100 olyan dollár, amelyet újítási javaslatának leadása után két héttel kézhez kap,

lélektanilag sokkal többet jelent, mint 3-4 hónappal utóbb esedékes 150 dollár.

Az újítási mozgalom elősegítő intézkedések és propaganda eszközök.

Az újító mozgalom támogatása a legmagasabb szintű vállalatvezetőség részéről nem abból áll, hogy jóindulatúan, vagy elnőzően megtűrik létezését, hanem minden elképzelhető módon kimutatják annak megbecsülését. Az elfogadott újításokért a díjat — nagyságától függetlenül az újító közvetlen felettése, a középszintű vezetőség valamely tagja, de esetleg személyesen a vállalat igazgatója adja át. Az ebből az alkalomból készült fényképfelvételek természetesen bekerülnek az üzemi újságba, sokszor a helyi napilap is hírt ad az eseményről. Magától érthetően az újító is kap másolatokat a felvételek-

ről. A felső és középszintű vezetők vállalatban belüli képzéséhez tartozik az is, hogy a vállalati újítómozgalom nem jelent kritikát a dolgozók részéről, feleltessék képességét illetően, hanem inkább segítséget nyújt nekik a vezetéshez.

Jónéhány cég akként számolja föl — főleg az alsóbb szinthez és az idősebb korosztályhoz tartozó vezetőknel tapasztalható olyan irányú aggodalmakat, hogy ha sok újítási javaslatot nyújtanak be az ő munkaterületükről, akkor azt a vállalat vezetőség alkalmatlanságuk bizonyítékaként foghatja fel, — hogy egyenesen pozitív minősítési kritériumként értékeli a csoportvezetőknel munkacsaportjuk részvételét az újítási mozgalomban. Sőt a vezetőállásúak évi nyereségrészesedésének nagyságát 10 %-ban beosztottjaiknak a vállalati újítómozgalomban való részvétele határozza

meg. A kiváló újítók kitüntetések azok művezetőit is kitüntetik. Sok vállalat nem egyszerűen újítási javaslatok benyújtására bűdít, hanem több hónapos időközökben egészen speciális problémákat állít fel.

— hogyan tudnánk anyagmegtakarítást elérni?

— hogyan tudnánk csökkenteni a selejtet, stb.

— A vállalat nézeti szerint az egészen konkrét szektorra korlátozás sokkal inkább ösztönzi a dolgozókat, fejtörésre és újítási javaslatokra, mint a vállalati folyamatoknak alig áttekinthető egésze. Számos újítómozgalmi kampány alkalmával rendkívüli részvételi arányszámokat érnek el az által, hogy mindenki, aki újítási javaslatot nyújt be, valamely csekély értékű tárgyat, 1 dollárt vagy sorsjegyet kap az újítómozgalom sorsjátékára.

Mindezek mellett a sikeres újítók erkölcsi ju-

talmazása is igen nagy becsben áll. Ez kiterjedhet az illetők fényképének a dicsőségtáblán való kifüggesztéséről az üzemi újságban, vagy esetleg a helyi sajtóban megjelenő híradásokon keresztül egészen a fenntartott parkolóhelyig, a „hónap embere” nevének feltüntetésével, közvetlenül az igazgatók parkolóhelye mellett. A részvétel a „vállalati díszvacsorán” melyre a vállalat elnöke a tizenkét „hónap emberét” és az „év emberét” hívja meg felelőségükkel együtt, sok amerikai számára láthatóan ugyanolyan áhított cél, mint a kétheti kétszemélyes nyaralás Honoluluban, amelyet sok vállalat kínál a saját „év emberének”.

A fenti szemelvények közlésének célja a gondolatébresztés, valamint az a törekvésünk, hogy vállalatunknál új lendületet vegyen az újítómozgalom.

G. M.

Nyugdíjasok bányásznapja

A bányásznapot megelőző két hétben több mint hatvan olyan levél hagyta el az Ércdúsító Üzem Szakszervezeti Bizottságát, melyeket volt munkatársaknak, ma már nyugdíjban lévő dolgozóknak címeztek. A baráti hangulatú levelek, szeptember 3-ra, bensőséges ünnepélyre hívták meg a korábban aktívan dolgozó, ma már pihenőidejüket töltő idős munkatársakat.

Lehet, hogy többen elköltöztek az üzemből, talán néhányuk már nincs is az élők sorában. A meghívottak közül mégis sokan válaszoltak a meghívásra és bejelentették az ünnepélyen való részvételüket.

Délelőtt 10 órakor az üzem kultúrtermében fehér asztal mellett várta az üzem vezetője Bimbó József elvtárs, a Pártbizottság titkára, Földes András elvtárs és a Szakszervezeti Bizottság titkára Kőrödi László elvtárs az érkezőket. Nyugdíjasaink — betartva a „munkafegyelmet” — pontosan 10 órakor, jó hangulatban, vidáman jelentek meg. Percek alatt feloldódott a viszontlátás okozta megilletődött hangulat, s az első pohár bor után feszélytelen beszélgetés kezdődött. Persze a fő téma nyugdíjasaink jelenlegi életkörülményeiről, az üzemből bekövetkezett változásokról folyt.

Az egyik asztalnál, ahol Gencsi bácsi, az ércosztályozó volt dolgozója ült, vidámhangú munkatársa ajkáról harsány kérdés roppant feléje:

— Hallod-e Gencsi, te vagy a Gencsi Sárinak az apja?

— Pali, Pali, mit hülyéskedsz, még 6 évvel ezelőtt mikor együtt dolgoztunk itt az üzemből, megmondtam neked, hogy nem az apja, hanem az öccse vagyok!

Az élcelődésen s a viszálygáson mindenki jól mulatott. Az egész találkozó alatt sziporkázó hangulatban lévő Faa Pali bácsival is beszélgettem.

Ő nyolc évig dolgozott az üzemből és 1966-ban ment nyugdíjba. Ma 64 éves, de külsejét tekintve még jócskán a nyugdíjon inneninek látszik. Elmondta, hogy amíg az üzemből dolgozott sem bumlija, sem beteg napja nem volt, de nem is készült munkahelyéről!

Az, hogy mennyire szeretnék munkatársai, ezen a találkozón is kitűnt, hiszen központja volt az idős kollegáknak, nagy-szerű beszélgető partnerként, örökifjú tréfacsinálóként.

Az üzemegységek szakszervezeti bizottságai a találkozó első percei után felkérték a területek idős, régi munkatársait, fáradjanak ki a munkahelyekre és saját szemükkel győződjenek meg a nyugdíjaztatásuk óta bekövetkezett változásokról.

Jó érzés volt látni, amint a munkahelyeken az itt dolgozók megüdvöztették, körülvezették a régi kollégákat. Némelyik bácsi szemében az öröm, s egyszerűsége a bánat könnyei is csillogtak.

Örültek, hogy viszontláthatták néhány régi munkatársukat, a szállító szalagokat, a tartályokat, munkapadokat, melyek mellett dolgozhattak, de a szemükben összegyűlt könnyek azt is jelentették, mennyire sajnálják, hogy már nem dolgozhatnak itt.

Az üzemplátogatás után még több mint egy órát töltöttek itt kedves, idős vendégeink. A Szakszervezeti Bizottság apróbb tárgyakkal jutalmazta a

megjelenteket s a nyugdíjas nődolgozók szép virágokat is kaptak.

Nyugdíjasaink nagyon jól érezték magukat az üzemből.

P. J.

Emberközébe...

A Pécsi Nemzeti Színház az idén ünnepli 75. születésnapját. Mennyi minden történt e háromnegyedszázad alatt? A századforduló bizonytalankodó vidámsága, két világháború és a két világháború alatt a fehérterror gondolatnyomó rendszere tartotta félelemben az embereket. A színházban azonban ezekben a napokban is estéről estére kigyúltak a fények és a művészek erejükkel, tudásukkal harcoltak a mosolyért, a tapsért és a gondolatért, mely már-már meghalni látszott.

A felszabadulás után Szendrő József igazgatása alatt a pécsi Thália templom a vidéki színjátszás fellegette. A közönség nagyrésztben kieserlődött, sok mindent kellett újra kezdeni. A színház dolgozóiban azonban sikerrel vetették az akadályokat és színházunk, Nógrádi Róbert vezetésével ma az ország legcsokoldalúbb kultúrintézménye. E rövid történelmi áttekintés után illelne bemutatni a művészeket is. Ez egy cikk keretében természetesen nem megy. Ez helyett megkísérlem egy művész ember-

Olvasom az „Ércbányász” szeptemberi számát, annak is a Pihenés — szórakozás — világljárás rovatát. Nem véletlen, hogy elsőként a Zinnowitzról irt cikket akadt fenn a tekintetem.

Elofvastam és közben emlékeztem. Újra átéltem azt a két hetet, melyet magam is Zinnowitzban tölthettem ebben az évben, egy másik turnusban.

Nagy dolognak tartom, hogy dolgozóink közül minden évben szép számmal üdülhetnek az NDK-ban. Ennek érdekében vállalatunk, szakszervezetünk és az üdülési készülő dolgozók komoly anyagiakat áldoztak és fognak még áldozni. Érthető, hogy sokat várnak egy ilyen utatól. Többet, mintha „itt-

hon” maradnának. Ilyenkor a jelzőkben a szélsőségek dominálnak. A „jó” akkor „csodálatos”, a „rossz” egyszerűen „pocsék”. A szélsőségeket jó lenne elkerülni. El is lehet, de meg kell mondani. A szélsőségeket. Azokat, amelyek ma még vannak. Ennyivel is kellemesebb lesz azoknak, akik ezután mennek.

Köztudott, hogy mi magyarok jó konyhával rendelkezünk. Máshogyan: szeretjük a hasunkat. Na-de annyira, hogy már odáig hallattszott? Odáig. Vendéglátóink így is készülték. A bőséges, választékos vacsorák ellenére, állandó „készségben” állt a kivánságasztal. Itt kellett megvédeni már korábban kivívott hírnevünket. Megvédtük. Amint a cikkiról tudjuk, voltak Rostockban, Stralsundban stb. Mi is. Ó nem irta, hogy mit látott. Illetve valamit mégis. De csak annyit? Vagy helyszűke miatt kimaradt? De anynyi kimaradt? Ugyanis a 14 nappól ötöt kirándulással töltöttünk. Úton, reggel hattól este hatig. Ez sok idő. Különösen akkor tűnt soknak. Indulás reggel hatkor. Uticsomagokkal a kezünkben, kicsit büszkén szálltunk buszra. „Ikarus-55”-ös volt. Valóban volt benne ládászámra sör, citromízű hűsítőital. De valami nem volt. Levegő. Pedig nagyon hiányzott. Különösen annak az asszonykának, aki egyszer rosszul lett. Megálltunk. Ó kapott levegőt, mi pedig sört. Miután nyitható ablak nem volt, egy óra múlva megint megálltunk. Megint levegő és sör. Közben? Semmi. Azaz valaki elővett egy térképet és elkezdte találgatni, hogy hol is lehetünk. Hol tudtuk, hol nem. Hogy nem volt úti-vezető? De volt. Idegen-vezető nem volt.

Leszálltunk, összeálltunk, eligaztunk. Ezekre is fogok emlékezni. Valahogy így: most tíz óra, 13-kor itt találkozunk, addig mindenki nyugodtan vásárolhat. Amikor ezt már harmadszor hallottam, rájöttem, hogy vendéglátóink — valószínű elődeink gyakorlatából — három fontos igényünket tartották szem előtt. Sokat szeretünk enni, inni és vásárolni.

Ismerkedés a várossal? egyéni módon. Ki mennyire ismerte a nyelvet, meg az égtájakat, addig me-részkedett. Nekem van egy módszerem, mindig bevált. Ha kapok három órát, elindulok egy irányba, másfél óra múlva visszafordulok. Nem is késtem el egyszer sem. Hogy mit láttam? Üzleteket. Be is mentem a legnagyobbba. Kultúrát, izléses, választékos. Az emberek udvariasak, türelmesek, készségesek. Egyik pulnát megpillantottam „úti-vezetőnk” lázasan vásárolt. Gondoltam nem zavarom. Mentem tovább. Megcsodáltam a Hansa városok hangulatát. Magamtól, egyéni módszerrel. Az időm és az előzetes felkészülésem kevésnek bizonyult. Tudom, ez nem IBUSZ kirándulás volt. De már ott votunk. Ez pénzbe került, mégsem láttunk szinte semmit a házaktól. többször átutaztunk Greifswald-on, de egyszer sem álltunk meg. Pedig ezt a hangulatos várost, egykori legendáshírű parancsnokával Rudolf Petershagen-el, kivétel nélkül mindenki ismerte. Kicsit úgy éreztük, ismerősként jöttünk. Kétszer is tévedtünk.

Megállás nélkül is láttuk, hogy sem tábla, sem emlékkő nincs. pedig egy ilyen esemény sorsdöntő egy városka életében.

A továbbiakban úgy viselkedjünk, hogy lássák, a történelem és annak minden fellelhető maradványa, a művészet minden megnyilvánulása is érdekel minket. Ha nem is azonnal, de végülis mindenhol megismerik népünk ilyen irányú igényét, akkor nem mint követek, hanem mint nagykövetek mehetnek külföldre azok a dolgozók, akik akár piheneni, akár más céllal lépik át a határainkat.

Buzády György

Gyönyörű verőfényes áprilisi reggel fogadott Ulánbátorban — az utcák elég forgalmasak voltak, a felnőttek munkába, a gyerekek pedig iskolába igyekeztek.

Az állomásról a Követ-ségre mentünk a szokásos protokolláris ügyek elintézésére végett. Szerencsére követségünk központi helyen van, ahonnan a szállodák és más fontos intézmények könnyen megközelíthetők. Egy kínai stílusban épült 11 emeletes szállodában nyertem elhelyezést, ahol 3 héten keresztül a legnagyobb figyelmességet tapasztaltam, pl. reggel pontban félnyolckor megjelent a teáslány, aki zamatos teájával reggeli frissességet varázsolt a vendég számára. Meglepődtem, amikor a szobából kilépve, szemérmesen viselkedő szakszönt, hogy „szerbusz” — mindössze ennyi magyar szót tudott. Érdekes, hogy a kellemes napsütés ellenére a fűtés nappal sem állt le. Hogy miért? Ezt később saját bőrömmön tapasztaltam. Másnap, amikor városnézésre mentünk kiskabátban, észrevettem, hogy a várost dél felől

Fröhlich Gyula:

Dzsingisz kán unokái között

II. rész: Ismerkedés a mongol történelemmel

ővezett hegy felett (az úgynevezett Bogod hegy) csúnya, sötét felhő tornyosul és a szél egyre inkább erősödött. A levegő hidegre csapott át, majd az erős szél hófúvás fűszerezte. Mire a szállodához értem, úgy éreztem, hogy fülem a hidegtől leesik és a végén majd börtöndben vihetem haza. Hiába az április, itt is április. Ha Pécsen azt mondjuk, hogy „pipál a Mecsek” — eső lesz, Ulánbátorban is hasonló mondás járja ha a Bogod hegy felett sötét felhő mutatkozik — itt a rossz szellem. — amely rossz időt hoz. Délutánra már kisütött a nap, a kevés hó szinte észrevétlenül elpárolgott, anélkül, hogy lics-pocs lett volna. Már az első napokban gazdag élmény anyag gyűlt össze bennem, távol Kelet varázsa szinte magával ragadott: keleti, kínai stílusú épületek, a jellegzetes keleti zene, az emberek

nyugodtsága, közvetlensége. Megvallva először nehéz volt megszokni a mongol arckokat, szakasztott egyformának tündek. Egyszer az történt, hogy két különböző beosztású mongolt összetévesztettem, szerencsére még felfelé degradáltam. Aztán később, az idő múlásával az arckok ismertebbé váltak, a nők pedig egyre csinosabbak és szebbek lettek.

A következő napok programjához tartozott a történelmi nevezetességek és múzeumok látogatása.

Először is az Állami Központi Múzeumba látogattunk el, hol a régmúlt és a jelen tárult elém. Külön szobát rendeztek be Dzsingisz-kán emlékére, itt láttam meg a bajszos, mosolygós, békétekintető nagy hadvezért. Talán el sem hinné az ember, hogy ez a szelíd tekintetű bácsi milyen kegyetlen ura volt valaha Azzsának és egész Kelet-Európának. Katonái

fürge, szívós lovaikon átjőve a Kárpátokon, hozták is benéztek. Valószínű innen ered a Nyirbátor elnevezés. Itt látható a nagy khám Harhorinban épült, pompás palotája (Harhorin — régi főváros). A paleontológus teremben megkövesedett csontok (kb. 60—70 millió évesek) és egy gigantikus dinoszaurusz teljes csontváza láthatók, állítólag a világban New York-i és a Leninrad-i múzeum után, az Ulánbátor-i rendelkezik ilyen hatalmas ósállattal.

A másik két híres múzeum vallástörténeti jellegű: az egyik a forradalom előtt Csojzsim láma kolostora, a másik pedig az egyházi és állami hatalmasságnak — Bogdogegen-nuz palotája volt. Az előbbi templom volt amelyben 1938-ig szerzartás folyt, majd 1942-ben múzeumává nyilvánították. Csojzsim láma, a mongol budhizmus feje 1905-ben

azzal a kéréssel fordult a mandzsu császárhoz, hogy mentsd meg a kolostort. A főbejáratnál olvasható a „Boldogulást adó” elnevezés a császári pecséttel ellátva, négy nyelven — mandzsu, mongol, kínai és tibeti — vészték be a gyönyörűen kifaragott homlokzatba. A templomok külső és belső falain levágott emberi fejek és belső részek képei láthatók, mintegy figyelmeztetőként a hitetlenek és eretnekek számára. Érdekes, hogy a budhizmus hiedelg poklot is fenntart az ellene szegülőek számára. Továbbá történelem ismerősöm elmondta még azt is, hogy az a bizonyos Csojzsim láma rendíthetetlen szigorral és kemény kézzel lépett fel mindenféle vallási rendellenességgel szemben. A legnagyobb bölcsnek és jósnak tartotta magát. Tudott dolog, hogy ebben az időben a lámák végezték el az orvosi teen-

dőket mindenféle hókuszpókusz mentek a beteg felett és ráadásul orvos-ságnak nevezett italokat kotyvasztottak a beteg számára. Namármost, ha a beteg erős természetű volt — szerencsésen kiheverte a betegséget. A beteg hozzátartozója halálképpen egy selyemkendőt (mongolul hátak-ot) ajándékozott a lámának. Természetesen az ilyen állapotok nagyban hozzájárultak, az átlagos életkor csökkenéséhez (35 év) és a lakosság kipusztulásához.

A múzeummal kapcsolatban elmondható még, hogy a templomi tárgyak a vallási törvények és előírások szerint nyertek elhelyezést. A lámák ülési rendje két sorban állt, az ülések előtt a különféle zeneszerszámok (dob, csengő, cintányér, sípok) helyezkedtek el. Mongol kísérem elmondta többek között azt is, hogy az itt látható egyik síp — egy tizenhatéves lány lábszárcsontjából készült.

Harmadik rész: Útban Kelet-Mongóliába.

Emléktábor Tenkesalján

A KISZ Központi és megyei Bizottsága szervezésében augusztus 16—22 között Harkányban került sor a megyei jubileumi tábor lebonyolítására, melyen mintegy 230 fiatal vett részt. Kovács József a KISZ MB. titkára, megnyitó beszédében üdvözölte a jelenlévőket és hangsúlyozta, hogy a tábornak elsősorban jutalom jellege van. Emellett a programban szerepelt párt, állami és társadalmi vezetőkkel való találkozás, szellemi vetélkedő, harctúra, sportversenyek. Az első napi program daltanulás és ismerkedési est volt. Most is beigazolódtott, hogy a közös éneklés az egyik legjobb, legközvetlenebb eszköz a közösségek kialakításának, összekovácsolódásának.

A terehegyi lovasbemutató nem szerepelt eredetileg a programban, de sikerült a tábor vezetőségének ezt a kellemes és szép sportot is bemutatni. Az ismerkedési estre a „Zöldkert” vendéglőben került sor, ahol a pécsi Légrády Béla és zenekara „dübörgött”.

A másik napi programban sor került a lövészversenyre, ami nagyon jól sikerült. A délutáni csoportos foglalkozás keretében fiatal pécsi írókkal találkoztunk. Kissé szorongva vártuk őket, hogy lesz-e közös téma? — A pécsi csoport Békés Sándorral találkozott. Nem volt ok az aggodalomra. Semmi sem volt erőltetett, spontán, fiatalos hangulat alakult ki. Jó lenne talán többet találkozni.

A harmadik napra egy egésznapos harci túra volt beütemezve. 10 percnél 10 fős csoportokat indítottak. A kb. 18—20 km-es igen nehéz útvonalat időre kellett megtenni, amely a Tenkes hegyen vezetett keresztül. Az útvonalon közbeiktatott állomásokon szellemi totót kellett megfejteni, gránátdobás, szennyezett terület leküzdése gázárlásban, kötélmászás, jelmondat összeállítása eldugott betűkből és lövészet szerepelt. A cél a turonyi kőbánya volt. A harci túra befejező része és egyben a legkritikusabb szakasza a főzőverseny volt. A Tenkes hegy sziklás szurdokai az ősközösségi időket idézték. A kövekből rakott tűzhelyeken, bográcsokban gyanus színű és illatú kótyvalékok foryogtak. Drámai percek voltak. A bográcsok tartalma jelentette

az ebédet. S megtörtént a csoda! Ragyogó izes ebédet fogyasztottunk el. A szükség törvényt bont, a KISZ vezetőkől kitűnő szakácsok lettek. Nagyon fáradtan, de büszkén érkezünk vissza a táborba. Talán ez volt az egyetlen nap a táborozás alatt, hogy nem volt szükséges az ügyeletesnek sokszor elismételni a takarodót.

Négy napon keresztül minden reggel 50 fős csoport, fiúk, lányok önkéntes társadalmi munkát végeztünk a siklósi téglagyárban, az árvízkarosultak javára. A felajánlás: a végzett munka értékét átadjuk az árvízkarosultaknak. A munka értéke több ezer forint volt, de nem ez a lényeg. Forintba nem lehet átszámítani azt a lelkesedést, ami az önként jelentkezőket jellemezte. Hajnali fél négykor keltek a csoportok és négy óra-
kor megkezdték a munkát, pedig hideg volt a platós kocsin, álmosak voltunk, nem reggeliztünk.

Negyedik napon Siklósi járási körútra indult a tábor. Az autóbusz karaván első állomása a harkányi bolgár hősök temetője volt.

Csendes nyári délután, békésen pihenő katonasírok, friss virágcsokrok az az obeliszk talapzatán. Az emlékezés, a kegyelet és a hála percei. A hősök és a béke nemzedékének találkozása.

Következő állomásunk Beremend. Mozdulatlanok a toronydaruk, nem zakatolnak a betonkeverők. Lassan kibontakozik a BCM óriási körvonala. Csend, de a táborozókat tájékoztató mérnök szavai nyomán, lassan mindenki-be beleivódik a gigantikus építő munka láza. Mindenki megérti a beruházás hatalmas népgazdasági jelentőségét. Egy kicsit mi is büszkéek vagyunk. Ezután megtekintettük a vilányi alkotótelepet. Találkoztunk fiatal művészekkel, akik ideális környezetben végezhetik munkájukat.

Az utolsó előtti nap programja közé tartozott a párt- és állami vezetőkkel való találkozás. Egri Gyula a Megyei Pártbizottság első titkára látogatta meg a tábor. Elkísérte őt Földes Andrásné a Megyei Pártbizottság osztályvezetője, Bogár József az SZMT vezető titkára, Petőházi Szilveszter a KISZ Megyei Bizottság első tit-

kára és Galabár Tibor a Pécs városi Tanács titkára. Egri elvtárs válaszolt a táborozók által feltett kérdésekre.

Délután a táborvezetői előkészületeivel voltunk elfoglalva. A KISZ szervezetek névadóival kezdődött a táborzáró műsor. Fábrián Béla és Gyenis László mártírok élete villant fel a „Zöldkert” asztalai között. A táboron kívüli vendégek is a KISZ-esekre figyelnek. Bányászok, diákok együtt lépnek fel, komolyan a megilletődéstől remegő hangon emlékezve és emlékeztetve.

Este a tornyosuló felhők miatt nem lehetett táborvezetőt csinálni, de az élmény így is maradandó emléket jelent. Ekkor került sor a harctúra ered-

ményhirdetésére. Az első helyen a tábor katonái végeztek. A második és harmadik helyre mi, az Ércbánya KISZ-esei kerülünk. Nagyon örültünk az előkelő helyezéseknek.

Az eredményki hirdetés után ismét a Légrády együttesé volt a mikrofon. Versenyt „dübörögtek” a viharral. Jégeső zúdult Harkányra. Hatalmas csatánás és babiloni sötétség borult a vidékre. Szakadó esőben, vidám búcsúesttel zárult a jubileumi tábor, de az ítéletidő sem tudta felejtetni a szép hetet, amit köszönünk vállalatunk vezetőségének és a társadalmi szerveknek.

E. Z.

Tizenegy nap Fülöpösdarócon

Fülöpösdaróc is azok közé a tragikus magyar községek közé tartozik, melyeket nem kímélt meg a kegyetlen tiszai árvíz. A község 80 háza dőlt romba. Az árvíz levonulása óta a Baranya megyei Állami Építőipari Vállalat szakembereinek irányítása mellett a régi vályogházak helyett most 2—3 szobás összkomfortos családi házak épülnek.

A közelmúlt napokban üzemünk levelet kapott az Építőipari Vállalat I. sz. Építésvezetőségétől, mely így hangzik:

„Az Ércdúsító Üzem részéről az árvízkarosultakhoz leküldött Czigelédi Károly 5 fős brigádja 1970. augusztus 24-től szeptember 4-ig dolgozott építésvezetésünkön. Nevezett brigád a rájuk bízott feladatokat kiemelkedően jól végezte el, ezért úgy az Ércdúsító üzem vezetőségének, mint Czigelédi szaktárs brigádjának köszönetünket fejezzük ki. A brigád nemcsak a munkában teljesített példamutatót, hanem a közösségi életben is kiemelkedően viselkedett. Itt tartózkodásuk ideje alatt a község lakosságát munkájukkal és magatartásukkal egyaránt segítették.

Kérjük T. Üzemvezetőseget, hogy az újjáépítésben továbbra is ilyen komoly brigáddal segítse vállalatunkat.

Fülöpösdaróc, 1970. szeptember 4.

A levélhez semmilyen kommentár nem szükséges. Talán csak annyit fűznék hozzá, amennyit Czigelédi Karcsi mesélt az ott töltött napokról.

— Augusztus második felében, mielőtt elindultunk Fülöpösdarócra, Bimbó elvtárs mind az ötünkkel elbeszélgetett. Kérte, hogy méltó módon képviseljük az üzemet, s bár szakemberek vagyunk, a segédmunkától se riadjunk vissza.

Ezek a biztató szavak szükségessé is voltak, mert Fülöpösdarócon augusztus 24-től szeptember 5-ig valamennyien segédmunkát végeztünk. De mindezt jó szívvel tettük, annak érdekében, hogy a tél beállta előtt mind a 80 családnak legalább 1—1 konyhát és lakható szobát tudjunk biztosítani. A munkában soha sem volt megállás: reggel 5-től este 7-ig egyhuzamban dolgoztunk. Vasárnaponként csak délig. Az ellátással nagyon meg voltunk elégedve, a szállás jó volt, a koszt kitűnő. Ennyi csirkehúst 2 év óta nem ettem. Erre a két hétre mindig jó szívvel gondolok vissza, de így van ezzel a brigád többi tagja is, mert segítettünk az árvízkarosultakon. Nagyon jó érzés volt az is, hogy az ott lakók szívükbe zártak bennünket, s családtagjaiként láttak el, búcsúztak tőlünk.

Pálos János

A Szolgáltató üzem gazdasági és társadalmi vezetése már sok jelét adta aktív hálózatának megbecsülésére. Az ilyenek egyike volt az idén augusztusban rendezett országjárás, melyen az üzem és üzemegységek vezető aktivistái vettek részt feleségükkel. A gazdag programban, melyet Takács Tibor et. állított össze, Szombathely — Kőszeg — Sopron útvonal szerepelt. Ezenbelül az útbaeső nevezetességeket is megtekintettük. Ilyen volt a sümegi vár, mely ormáról csodás táj tárult elénk. Az első estét Szombathelyen töltöttük, másnap délelőtt a romkertben megtekintettük a híres római út maradványait és az ország

Országjárás

legnagyobb mozaik maradványát. Utunk következő állomása Kőszeg volt. Itt megneztük Jurisits Miklós várát, melyben múzeum működik. Nagy élményt jelentett a régmúlt idők vitéségének, korabeli maradványainak megtekintése. Megállapítottuk, hogy országunkban még soha nem fordítottak ennyi gondot a hagyományok ápolására mint most. Tovább utazva megálltunk Nagyecenken, ahol a Széchenyi család sírboltjában kegyelettel adóztunk a „legnagyobb magyar” Széchenyi István sírja előtt. Meghatottan láttuk a számtalan

németiszínű és vörös szalagot, melyet az országjáró iskolások hagytak a sírnál kegyeletük jeléül. Kora délután érkezünk Sopronba. Még aznap kirándultunk a Fertőrákos kőbányához, mely egyedül álló látvány az országban. Csodálatos szép termeket, oszlopokat alkotott a kitermelés a véletlen folytán. Másnap délelőtt, egy idegenvezetővel városnézésre indultunk. Ez a séta is nagy élményt jelentett, hiszen talán nincs az országban még egy város, ahol ennyi műemlék lenne felhalmozva. Az utcák tobzódhatnak a különböző stílusú

építészeti remekekben. Külön kell szólni a Fabricius ház szépségéről és a Stornó ház gyűjteményéről, mely Európa híru. Ebéd után fájo szívvel, de élményekben gazdagabban indultunk visszafelé.

Hazafelé megálltunk Fertődön, ahol a híres Eszterházy kastélyt és múzeumot tekintettük meg. Végetül megállapítottuk, hogy szép ez a mi országunk és rengeteg a látnivaló benne. Nem kell érte külföldre menni, legalábbis amíg hazánkat nem ismerjük eléggé.

Köszönjük a lelkes szervezőknek ezt az élményekben gazdag kirándulást.

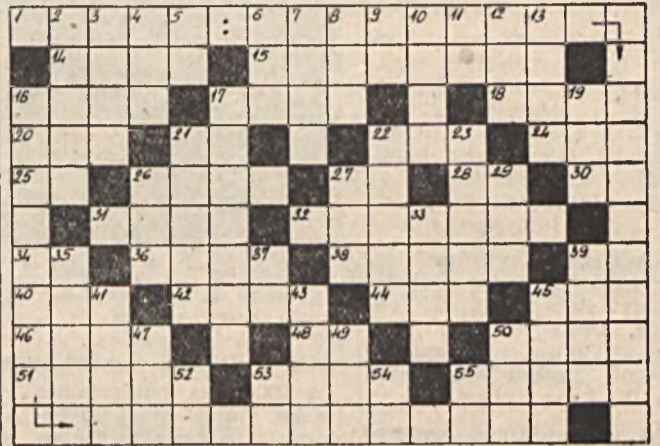
Hegyi József

KERESZTREJT VÉNY

A PÁTRÓL...

Majakovszkij Leninről szóló lírai versében írja a pátról a következőket a vízsz. 1., függ. 16., vízsz. 15., függ. 17., 39. és vízsz. 32. sorokban.

Beküldendő e sorok megfejtése 1970. október 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

Vízszintes: 14 Hegység a Szovjetunióban. 16. Határalomlásunk. 17. Kevert hiba. 18. Vég nélküli belát. 20. Község Baranyában. 21. Kiejtett masszhangzó. 22. Helyhatározó szó. 24. Nem ez. 25. Helyhatározó rag. 26. Ide-oda rágató. 27. Lám. 28. Gazdasági Bizottság. 30. Egyik minisztériumunk nevének rövidítése. 31. Női név. 34. Csont — latinul. 36. Tölgyfa termése. 38. Jó modor. 39. Létezik. 40. SIB. 42. Veszélyben a király. 44. Régi címzés rövidítés. 45. IGL. 46. Ragadozó állat (ford.). 48. Berettyó mellékvize. 50. Tó az USA-ban. 51. Ibsen híres művét. 53. Közlekedik a betakarításhoz. 55. Középen faragta!

Függőleges: 2. Harsona. 3. Utmenti mélyedés. 4. Nincs szabadláb. 5. TL. 6. Friss keletű. 7. Népgazdaságunk fontos ágazata. 8. Végtag. 9. LR. 10. Inni való. 11. Vissza: állóvíz. 12. Ezen a hegyen TV adóállomás üzemel. 13. Anyagi részecske. 19. Mint függ. 8., 21. Nős. 22. Feltartott. 23. Lángolnak. 26. Épület maradvány. 27. Becézett fiúnév. 29. Rákóczi tábornoka. 33. Testrész (ford.). 35. Csúsós. 37. KK. 41. Kicsi, de erős. 43. Esdeklő. 45. Közlekedési állomás. 47. Rángat. 49. Golyócsapagy márka. 50. Korszak. 52. Személyes névmás. 53. Mint vízsz. 48. 54. Kiejtett masszhangzó. 55. Rangjelző.

Juhász Károly

A szeptemberi számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: Eljen a XX. Bányásznap, Hegedűs Mihály, Keller János, Feitig Imre, Tóth-Bucskó István. Könyvjutalomban részesültek: Korbeák Mária Központ, Herner József Pécs, Víg u. 20. (I. üzem).

J. K.

FIZETÉS ELŐTT

Tela a fejem, üres a zsebem

Jubileumi bélyegkiállítás

Napjainkban mind többen fordítják szabadidejüket kisebb-nagyobb részét a bélyeggyűjtésre. Hazánkban jelenleg mintegy 230 ezer fejnőtt és ifjúsági köri tag működik és a gyűjtőkörök száma is meghaladja a kétezret.

Vállalatunk bélyeggyűjtő köre 1960-ban alakult meg, így ez évben ünnepezték a kör 10 éves fennállását. A jubileum alkalmából igen szép kiállítást szerveztek augusztus 19—27 között. A kiállítás méltóan reprezentálta azt a fejlődést, amelyet a bélyeggyűjtő mozgalom a tíz év alatt elért.

Az elért eredményekből csupán néhányat emelnék ki:

— Az alakuló létszám mindössze 22 fő volt. Ezel szemben jelenleg több mint 500 fő hódol e nemes szenvedélynek.

— A bélyeggyűjtőkör 1963-ban és 1965-ben rendezett önálló bélyegbemutatót, elég nagy közönségsikerrel. Mindkét esetben emlékbortéket is adtak ki. Ezen túlmenően a kör néhány tagja Pécssett és más városokban is szerepelt gyűjteményével kiállításokon.

— A tagság igényeinek kielégítésére igen szép szakkönyvtárat létesítettek, ahol a legfontosabb katalógusok és speciális irodalmak megtalálhatók.

— A nagy létszám miatt a bélyeggyűjtőkört decentralizálni kellett. Jelenleg 7 önálló bélyeggyűjtőkör működik a vállalatnál.

A körök éves szintű bélyegűjdontség vásárlása meghaladja a 100 ezer forintot.

A bélyeggyűjtő körök a tízéves fennállás alkalmából közösen szerveztek kiállítást, amelyen 12 gyűjtő 672 db kiállítási lappal szerepelt. A kiállításon alkalmi postahivatal működött és igen sokan vásároltak az ez alkalomra készített emlékbortékból is. A bemutatott bélyegeknél igen nagy közönségsikere volt, amelyet a vendégek könyv beírásai is tanúsítanak. A sikeres bemutatott hozzájárult ahhoz, hogy további híveket szerezzen a bélyeggyűjtésnek. A kiállítás szervezőinek, a vállalat gazdasági vezetőinek és szakszervezeti bizottságának az adott támogatásért ezúton is köszönetet mondunk.

J. K.

Az úszók nyári sikerei

Az 1970-es felkészülést kedvezőtlen körülmények között kezdte meg az úszószakosztály, hiszen a Tanárképző Főiskola fedett uszodájában nagyon szűkös volt az edzéslehetőség és a legjobb versenyzők közül hármát ismét Budapestre igazoltak át.

A szakosztályban évek óta folyó rendszeres nevelő munka azonban erre az évre is beérlelte gyümölcsét és nyárra — a nyitott uszodai lehetőségek maximális kihasználásával — óriási fejlődtek az ifjúsági és serdülő versenyzők:

Juhász Gábor, Tari Imre, Orbán István, Garamvölgyi Róbert, Tábori Tamás, Dunai Tamás, Andrell Zoltán, Nagyfejő László, Keserű Anna, Hunyadi Erika, Mező Éva.

A legfontosabb versenyekre pedig nagy formába lendültek a 17 éven felüli „felnőtt” koruk is: Mátrai Árpád, Hunyadi Mátyás, Mozsgai Sándor, Dunai Zsuzsa és Geresics Katalin.

Nagy Ércbányász főlényről tanúskodik a megyei és területi bajnokságok eredménylistája, mert úszóink a legtöbb versenyszámban a kettős és hármas győzelmekkel szinte taroltak. 113 első, 114 második és 96 harmadik helyezést szereztek.

A szakosztály legjobbjai az országos bajnokságokon is döntőbe kerültek és szépen helytálltak. A felnőtt bajnokságon Mátrai Árpád a 200 m-es hátúszásban 4. lett és 6. helyezést ért el 100 m-es háton, Geresics Katalin 200 m gyorsan és a 4x200 m-es férfi gyorsváltón 6. helyet szerzett. 7. lett Juhász Gábor 200 m-es háton és a 4x100 m-es férfi vegyesváltón.

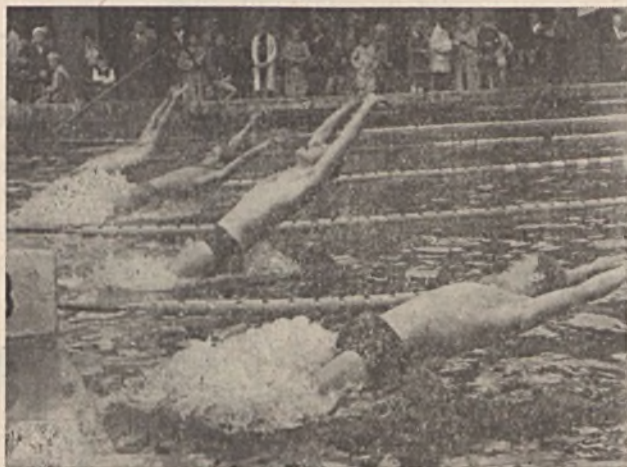
Az országos ifjúsági bajnokságon Juhász Gábor is a 4x100 m-es férfi vegyesváltó 7. helyen végzett. Az országos serdülő bajnokságon Tábori Tamás, Andrell Zoltán és a 4x100 m-es vegyesváltó szerzett 6. helyezést.

Az országos gyermekbajnokságon a 100 m-es mellúszásban Tóth Márta 1.28,9 mp-es eredménnyel bronzérmert szerzett.

Augusztusra — a Balokányban folytatott napi két kemény edzés eredményeként — nagyot javult az úszócsapat mindegyik tagja. A Balaton-távúszás és az augusztus 20-i szegeci verseny komoly csapatsikert is hozott. Sellyén jól sikerült hírverő versenyt tartott a szakosztály.

Augusztus végén Kaposvárott a fedett uszoda mellett létesült gyönyörű, új nyitott uszodában rendezték meg az országos vidékbajnokságot, melyen úszóink nagyszerűen szerepeltek. Erre a versenyre sikerült kialakítani a csúcs formát, melyet mutatnak a szép helyezések.

A sokoldalú Mátrai Árpád a 100 m-es hátúszásban igen színvonalas, 1.06 mp-es új megyecsúccsal megérdemelten szerezte meg első vidékbajnoki aranyérmét, a 200 m hát,

Sikerese rajt

a 200 m-es vegyes és a 400 m-es vegyesúszásban pedig ezüstérmert nyert.

A 200 m-es hátúszásban Juhász Gábor meglepő fölényrel, nagyszerű 2.24.6-os új ifjúsági és felnőtt megyecsúccsal szerezte meg a bajnoki címet. Az Ércbányászban nagy hagyományai vannak a hátúszásnak, hiszen ebben az úszásnembben érte el legszébb sikereit Bacsoni Katalin, Tóth László, Szalay Cecília és Judit és Hámori Jenő is. Az idei vidékbajnokságon azonban minden hagyományt felülmúltak a hátúszók. A 100 és 200 m-es hátúszásban egyaránt kettős győzelmet értek el. 200 m-en négy versenyzőnk jutott a döntőbe, ahol sorrendben az 1., 2., 4., és 7. helyen végeztek.

A 100 m-es gyorsúszásban nagyon szép eredményt ért el Geresics Katalin aki 1.07,5 mp-es megyecsúccsal ezüstérmert szerzett. Dunai Zsuzsa a 200 m-es vegyesúszásban 3. lett.

Abay N. László a mezőny egyik legidősebb résztvevőjeként bebizonyította, hogy még mindig nagyon jól tud pillangózni, mert 100 m-en briliáns technikával úszott és csak az egri válogatott Ali Csaba tudta megelőzni.

Mindhárom férfi váltószámában sikerült a dobogós helyezést, és ebben nagy szerepe volt a gyorsúszó „finisember” Hunyadi Mátyásnak. A 4x100 m-es gyorsúszásban a pécsi Dózsa „szakállas” megyecsúcsát javították meg a fiúk és a 4x100 m-es vegyesváltóban Eger mögött másodikak lettek, nagy küzdelemben megelőzve a jó erőkből álló szolnokit szentesi és szegeci csapatot. Az „ezüst” váltó felállítása: Juhász, Mátrai, Abay, Hunyadi.

K. M.

Bányász Kupa

Sikeresen folytatódik az őszi kispályás labdarúgó bajnokság. A központ kivételével a mezőny kiegyensúlyozott és ennek tulajdonítható, hogy meglepetésekben bővelkedő mérkőzéseket láthatnak a nézők. Kitűnően szereplő III. üzem csapata 2:0 arányú ve-

reséget szenvedett, eddig hullámzó teljesítményt nyújtó I. üzem csapatától, sőt a IV. üzem a II. üzem rangadón is váratlan fordulat következett be. Az 5 fővel kiváló IV. üzem csapata 0:3-ról egyenlített és győzött 5:4 arányban.

BÁNYÁSZ KUPA ÁLLÁSA		A XIII. FORDULÓ UTÁN	
1. III. üzem	11 8	1 2	30 : 6 17
2. IV. üzem	12 7	1 4	40 : 35 15
3. II. üzem	12 7	- 5	38 : 30 14
4. Kis. Kut.	11 5	3 3	32 : 26 13
5. Kut. Mélyf.	12 5	2 5	33 : 28 12
6. EDÜ.	11 5	1 5	30 : 32 11
7. I. üzem	12 4	2 6	21 : 21 10
8. Szolg. üzem	12 3	4 5	25 : 32 10
9. Központ	11 -	2 9	10 : 43 2

Góllövők állása:

16 gólos:
17 gólos:
15 gólos:

Bogyai (IV. üzem)
Probszt (EDÜ)
Baumman (Kut. Mélyfűrő),
Fledrich (III. üzem)

Kovács Miklós

Bányász Kupa asztalitenisz

Október 12-én kezdődik a bajnokság

Őszi sorsolás

A Tömegsport Bizottsága értesíti a „Bányász Kupában” résztvevő csapatok vezetőit és játékosait, hogy október hó 12-én 16 h. kezdettel megkezdődik az őszi bajnokság.

A vállalatvezetőség hozzájárulása alapján az asztalitenisz bajnokság a központi Műszaki Klubban kerül megrendezésre.

A mérkőző csapatok minden egyes alkalommal értesítést kapnak arra vonatkozóan, mikor és hány órai kezdettel kerül sor a mérkőzéseikre.

A szervező bizottság határozata értelmében a Kis. Kut. üzem és a Munkásszálló csapata nem vehet részt az őszi bajnokságon, mivel a tavaszi fordulóban több alkalommal fegyelmeztetlenségükkel veszélyeztették a bajnokság sikeres lebonyolítását.

1. forduló: 1970. X. hó 12-én 16 h. Központ-I. sz. üzem. 18 h. III. üzem-IV. üzem. EDÜ.-Szolgáltató üzem II. üzem-Kut. Mélyfűrő üzem.

2. forduló: Központ-II. üzem III. üzem-Szolgáltató üzem, IV. üzem-Kut. Mélyfűrő, üz. EDÜ.-I. sz. üzem.

3. forduló: Központ-Kut. Mélyfűrő üzem. EDÜ.-II. üzem-IV. üzem-Szolgáltató üzem, I. üzem-III. üzem.

4. forduló: Központ-IV. üzem I. üzem-Szolgáltató üzem. II. üzem-III. üzem, EDÜ.-Kut. Mélyfűrő üzem.

5. forduló: EDÜ.-IV. üzem. I. üzem-II. üzem, Központ-III. üzem, Szolgáltató üzem-Kut. Mélyfűrő üzem.

6. forduló: I. üzem-Kut.

Mélyfűrő üzem, II. üzem-IV. üzem, Központ-Szolgáltató üz. EDÜ.-III. sz. üzem.

7. forduló: III. üzem-Kutató Mélyfűrő üzem, Központ-EDÜ. I. üzem-IV. üzem, II. üzem-Szolgáltató üzem.

A vállalati asztalitenisz bajnokság (férfi és női) 1970. X. hó 27 és 30-a között kerül megrendezésre a központi Műszaki Klubban. Üzemenként 5 főt lehet nevezni. X. hó 24-ig telefonon, vagy írásban. Bajnoksággal kapcsolatos felvilágosítást ad: Kovács Miklós központ, telefon: 7-271. Varga Béla, Kutató Mélyfűrő, telefon: 7-274.

Kérem a csapatokat és játékosokat a mérkőzések, valamint a nevezési határidő pontos betartására.

Kovács Miklós

Ünnepi rendezvények a Szolgáltató üzemi lövész klubnál

Az idei nyárvége bővelkedett az ünnepi programokban. Nem is csoda, hiszen jubileumi évet írunk. Üzemi MHSZ. szervezete is bekapcsolódott az ünnepi programokba, így az év elején megrendeztük a felszabadulási OHV-t, a Lenin centenárium alkalmából honvédelmi lövészversenyt.

„Alkotmány Kupa” névvel, motoros OHV-t rendeztünk vállalati szinten. A versenyen három üzemtől 10 motoros indult. Az izgalmas bővelkedő verseny első helyezetteje Bagoly Sándor lett, második

Balogh László, harmadik Jaksa Béla. Mindhárom nyertes a gépkocsi szállítás dolgozója. A kupát így már másodikban a Szolgáltató üzem I-es KISZ alapszervezete nyerte.

Már hagyománnyá vált a bányásznap összetett honvédelmi verseny, melyet „Bányász Kupa” névvel, a vállalati KISZ Bizottság által adományozott serlegért rendezünk.

Klubunk az idén negyedszer rendezte meg a versenyt. Szeptember 2-án szintén három üzemtől 10 csapat, azaz 30 ember részvételével kezdtek a versenyre. A nehéz terepen nagyszerű küzdőképességről tanúskodtak a fiatalok. A versenyt és ezzel a kupát a földalatti szállítási csapata nyerte, ugyancsak másodikban.

Második helyezett az I-es üzem MHSZ csapata lett, harmadik a III-as üzem MHSZ csapata.

Azonban ezzel még nem zárt le a Lovász Klubunk programja, hiszen szeptember 29-én a néphadsereg napja tiszteletére honvédelmi lövészversenyt kívánunk rendezni szocialista brigádjaink részére. November 7-e tiszteletére megrendezzük a műszakiak lövészversenyét vállalati szinten. Úgy gondoljuk, ha ezekkel a rendezvényekkel csak egy kicsit is sikerült növelni a szocialista hazafiság érzését, akkor rendezvényeink értékét céljukat.

Hegyi József

Kispályás üzemi labdarúgó kupa a III-as üzemben

1970. július 27-től augusztus 27-ig a vállalati bányász kupa szünetét kihasználva az üzemi KISZ-csúcsvezetőség az üzemvezetőség és a szakszervezeti bizottság támogatásával kispályás labdarúgó kupát rendezett.

A kupa célja kettős volt. Egyrészt nagyobb tömegek bevonása a sportba, másrészt az üzemi kispályás válogatott megerősítése. A kupa mindkét célját elérte. Közel 100 főt mozgatót meg a 4 forduló és több tehetséges fiatal került a felszínre, akik hamarosan az üzemi válogatottban is játszanak. A nevezett 8 csapat kiesési rendszerben jutott az augusztus 17-i döntőhöz.

Hatalmas küzdelmek alakultak ki, egy esetben csak a kétszer ötperces hosszabbítás döntötte el a továbbjutást. Az elődöntők és döntők szakadó esőben kerültek lebonyolításra. Jellemző a csapatok lelkesedésére, hogy a zord időjárás ellenére is minden játékos megjelent (6 plusz 4 fő csapatonként) és szép számú közönség biztatta győzelemre munkatársait.

A döntőbe a Gépészet és a Biztonsági Csoport-Bányamérés közös csapata jutott, ahol végül is az utóbbi került ki győztesen 4:2 arányban. Így a díszes serleg immár másodszer jutott a Biztonsági Csoport-Bányamérés birtokába.

KÁNTOR MIKLÓS:

Dirib - darab

A csodák sorban állnak, türelmetlen a következő. A sok nyelvű suttyogás perccenként könyörög kényeret Mezitelen testére rongyot, fejek fölé fedeleit. Az újszülött kér hadd maradjon köztünk élni S nem akar szülőt cserélni többször, míg felnőtt...

A zsinat vitázik, papjaink házasodjanak? S a katedrális kőköcskái a rongy s benne az ember Bambán, tetvesen vigyorog a rendben. Egymásba túrva közönyösen szuszognak. Másképpen képzelik el a jelent, a holnapot.

Labdarúgó villámturna

Bajnok a III. üzem csapata

A Bányásznap tiszteletére rendezett kispályás labdarúgó bajnokságot a III. üzem csapata nyerte.

Az első mérkőzésen főlényen 8:1 arányú győzelmet aratott a gyenge formában játszó II. üzem csapata ellen és így biztosította a döntőbe való jutását.

A másik ágon a IV. üzem - I. üzem csapatai mérkőztek.

A mérkőzés folyamán szép játék nem alakult ki, de helyette nagy küzdeni akarással játszó IV. üzem került ki győztesen. Az I. üzem (városi csapata) bár technikai főlényben csillogott, de ez kevés volt a IV. üzem csapata ellen.

Sajnos a döntőbe várt szép játék és küzdelem elmaradt. Egyoldalúvá vált a játék és a III. üzem csapata tetszés szerint érte el góljait a széteső és enerváltan játszó IV. üzem csapata ellen, végül is 8:0 arányú győzelmet aratott.

A harmadik helyet elődöntő mérkőzésen az I. üzem csapata nagy küzdelemben és némi szerencsével 3:2 arányban győzött a II. üzem csapata ellen.

K. M.

Szerkesztőségi üzenet

Következő munkaértekezletünket október 1-én, 15 órai kezdettel tartjuk a szerkesztőség helyiségében.

MECSEKI ERCBÁNYÁSZ

A Mecseki Erccbányászati Vállalat dolgozóinak lapja.

Felelős szerkesztő:

Tóth Béla

Szerkesztő:

Ragoncsa János

Szerkesztőség:

Munkásszálló A ép. I. 5.

Telefon: 14-61 Vállalati: 147

Kiadja:

a Baranya megyei Lapkiadó V.

Felelős kiadó:

Braun Károly

Telefon: 15-32, 13-33

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiánál.

Előfizetési díj egy évre 9,60 Ft.

MEGJELENIK MINDEN HÓ

UTOLSÓ NAPJAN.

MEV Nyomda

F. v.: Hangos Lajos